

af Brevsamlingsstederne og et udvidet Myn-
dighedsomraade for dem, hvorved de blive
satte i Stand til at overtage større Penge-
og Postforsendelser, det andet Løste an-
gaar Ordningen af den civile Bygnings-
administration. Begge Spørgsmaal ere rejste
af Finansudvalget allerede i Forfjor. I
Fjor forhandlede vi med Ministeren om dem,
og vi havde Haab om, at der nu vilde fore-
ligge virkelige Forslag i den Retning fra
Administrationens Side. Det har ikke været
Tilfældet. Vi maa imidlertid fastholde, at
i Løbet af Samlingen maa disse Forslag
absolut kunne foreligge, saa at Budgettet
kan indrettes derefter, inden det vedtages.

Seg skal nu vende mig til nogle Be-
traagtninger af mere politisk Natur. Det
ærede Medlem fra Ringløbing (S. C. Cri-
stenjen), som talte paa den radikale Gruppens
Bægne i Gaar, gif ud fra, at vor Valg-
taktik vilde blive den at snakke saa lidt som
muligt om Forliget af 1ste April og saa
meget som muligt om Reformen. Thi mente
det ærede Medlem, naar det gælder Refor-
mer, kunne jo alle i Grunden være lige
gode eller lade, som de vare lige gode, alle
kunne love Valgerne lige meget, og saaledes
kunde man paa en smuk Maade slippe fra
Valget. Hvis det ærede Medlem har op-
fattet de Vtringer, som kaldt fra min ærede
Sidemand til højre saaledes, saa har han
ganste sikkert opfattet ham overordentlig for-
færet. Seg hørte ogsaa, hvad det ærede Med-
lem sagde, og der laa i hans Udtalelser ikke
nogen Antydning af, at vi ved Valget skulde
sly at staa til Regnskab for den Overens-
komst, som er afsluttet den 1ste April. Og
enten vi sly det eller ikke, er det jo for
Reften ganste lige meget, thi Valgerne have
Ret til at kræve os til Regnskab derfor og
ville ganste sikkert benytte denne Ret. Det er
saa langt fra, at vi sly dette Regnskab, at vi
tværtimod i fuldeste Maal ere beredte til at
gaa til Valg paa det, som er udført, foruden
paa det Program, som vi for vort Bedom-
mende agte at bidrage vort til at udføre i
Fremtiden. Vi ere, som det ikke kan være
det ærede Medlem ubekendt, nemlig af den
Mening, om end denne Mening, maatte fore-
komme ham besynderlig, at der ved Overens-
komsten den 1ste April er naaet en Fordel
af stor og blivende Betydning, ikke mindst
for Venstre her i Landet. Seg skal for øv-
rigt ikke komme tilbage til en Forhandling
om Forligets Værdi og de enkelte Poster i
Forliget. Det blev saa grundig drøftet i
Fjoraaret, at det vilde være at spille Tingets
Lid at gaa ind paa Enkelthederne her. Men
det ærede Medlem skal ikke kunne nægte, at
vi nu staa med en i alle Henseender forbedret

Stilling i Forhold til den, vi stode i, før
Forliget blev sluttet. Der er ikke Tvivl om,
at denne Erkendelse ogsaa i Tidens Løb i
tilstrækkelig høj Grad vil trænge igennem.
Saa hvert eneste Punkt vil det vise sig, at
naar vi sammenligne det ved Forliget
opnaaede med den Tilstand, der faktisk
fandtes før Forliget, saa er der Frem-
skridt paa hvert eneste Punkt. At der er
stet Tilbagestrid, kan man kun komme til at
paastaa, naar man sammenligner det op-
naaede med de Forhaabninger og de Fan-
tastier, som man fra forskellige Steder har
næret. Men en saadan Sammenligning gæl-
der ikke i praktisk Politisk. Saa vel det ærede
Medlem for Ringløbing som de ærede Med-
lemmer, der talte væsentlig i samme Ret-
ning som han, det ærede Medlem for Køge
og det ærede Medlem for Rjøbenhavns 7de
Valgkreds, benægtede jo meget bestemt, at
der er stet noget som helst, der kunde kaldes
et Systemskifte. De henpiste til Minister-
skiftet og sagde: Er det et Systemskifte?
Der sidder 5 af de gamle Ministre, og de
ny ere Højremænd som de gamle. Det
skulde være Bevis paa, at der ikke var stet
noget Systemskifte. Seg smigrer mig ikke
med, at jeg ved, hvad jeg siger her i Dag,
kan staa en saa haardnakket Misforstaaelse
i sigel som den, der i Sommer har gjort sig
gældende med Hensyn til Betegnelsen Sy-
stemskifte. Man har haardnakket og nauset,
at det Gang efter Gang er blevet benægtet
fra de Politikeres Side, hvortil jeg hører,
sagt, at vor Mening var den, at System-
skiftet skulde bestaa i et Ministerkifte. Dette
har aldrig været vor Mening. Vi have fra
første Færd klart udtalt dette, at System-
skiftet sly vi den 1ste April 1894. Og hvori
bestod da dette Systemskifte? Det bestod
ganste simpelt dert — det er jo ofte
de simpleste Sandheder, som vanskeligst fattes,
eller, rettere sagt, som man nødigst vil
fatte — at vi gif over fra en provisorisk
Tilstand til en Tilstand, hvor vi leve under
regelmæssige Forhold, hvor Folketinget har
generhvervet sin Indflydelse paa Budgettet.
Deri bestod Systemskiftet. En helt anden
Sag er, at Virkningen af dette Systemskifte
naturligvis ikke straks paa ethvert Punkt
har kunnet vise sig, at det gamle System
lever fort, og formodentlig vil vedblive at
leve fort endnu i nogen Tid, indtil det ny
System kan tage Øjst og Luften fra det.
Dette er noget ganste andet. Den virkelige
Indlevelse af det ny System i vort Arbejde
og vor Tænkemaade kan kun Tiden og Ud-
viklingen bringe. Men at vi skulde være
saa tortsynede og taabelige, at vi skulde tro,
at der i et Ministerkifte laa den fuldstæn-